

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-600/14

**Vokietijos Federacinė Respublika
prieš
Europos Sąjungos Tarybą**

„Ieškinys dėl panaikinimo – Europos Sąjungos išorės veiksmai – SESV 216 straipsnio 1 dalis – SESV 218 straipsnio 9 dalis – Pozicijos, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi tarptautiniu susitarimu įsteigta organe, nustatymas – Tarptautinio vežimo geležinkeliais tarpvyriausybės organizacijos (OTIF) Peržiūros komitetas – Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties (COTIF) ir jos priedų pakeitimas – Sąjungos ir jos valstybių narių pasidalijamoji kompetencija – Sąjungos išorės kompetencija srityje, kurioje Sąjunga iki šiol nėra priėmusi bendrų taisyklių – Sprendimo 2014/699/ES galiojimas – Pareiga motyvuoti – Lojalus bendradarbiavimo principas“

Santrauka – 2017 m. gruodžio 5 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas

- 1. Europos Sąjunga – Suteikta kompetencija – Vidinė ir išorinė kompetencija – Suteikimo principo laikymasis*
(ESS 5 straipsnio 2 dalis)
- 2. Tarptautiniai susitarimai – Sudarymas – Sąjungos kompetencija – Eksplisitinis ar implicitinis suteikimas – Išimtinis ar pasidalijamasis pobūdis*
(SESV 3 straipsnio 2 dalis ir 216 straipsnio 1 dalis)
- 3. Tarptautiniai susitarimai – Sudarymas – Sąjungos kompetencija – Kompetencija atsižvelgiant į būtinybę sudaryti susitarimą siekiant Sutartyse nurodyto tikslo – Apimtis – Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties pakeitimas – Įtraukimas – Sąjungos ir jos valstybių narių pasidalijamoji kompetencija – Būtinybė Sąjungai jau būti įgyvendinus savo vidaus teisėkūros kompetenciją prieš pasinaudojant kompetencija vidaus lygiu – Nebuvimas*
(ESS 5 straipsnio 2 dalis; SESV 2 straipsnio 2 dalis, 4 straipsnio 2 dalies g punktas, 91 straipsnio 1 dalis ir 216 straipsnio 1 dalis; Tarybos sprendimas 2014/699)
- 4. Institucijų aktai – Teisinio pagrindo nurodymas – Pareiga – Apimtis – Nebuvimas, nesudarantis esminio trūkumo – Ribos – Aiškios nuorodos būtinumas teisminei kontrolei vykdyti*
(SESV 296 straipsnis)
- 5. Tarptautiniai susitarimai – Sudarymas – Sąjungos kompetencija – Kompetencija atsižvelgiant į būtinybę sudaryti susitarimą siekiant Sutartyse nurodyto tikslo – Formos ar procedūriniai reikalavimai dėl akto, kuris turi būti priimtas*
(SESV 216 straipsnio 1 dalis ir 352 straipsnis)

1. Suteikimo principo, nustatyto ESS 5 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje, būtina laikytis tiek imantis Sąjungos vidinių, tiek tarptautinių veiksmų.

(žr. 44 punktą)

2. Sąjungos išorės kompetencija gali egzistuoti kitais nei SESV 3 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais. Sąjungos kompetencija sudaryti tarptautinius susitarimus gali būti ne tik eksplitiškai nustatyta Sutartyse, bet taip pat implicitiškai kilti iš kitų Sutarčių nuostatų ir aktų, kuriuos pagal šias nuostatas priima Sąjungos institucijos. Kalbant konkrečiai, kiekvieną kartą, kai Sąjungos teisėje minėtų institucijų atžvilgiu nustatoma vidaus kompetencija, kad būtų įgyvendintas konkretus tikslas, Sąjungai suteikiama kompetencija priimti tarptautinius įsipareigojimus, reikalingus šiam tikslui pasiekti, net ir nesant aiškios nuostatos šiuo klausimu. Pastarasis atvejis dabar nurodytas SESV 216 straipsnio 1 dalyje.

Be to, reikia atskirti Sąjungos išorės kompetencijos buvimą ir šios galimos kompetencijos išimtinę ar pasidalijamąją pobūdį. Šis atskyrimas perteiktas SESV. Iš pačios SESV 216 straipsnio 1 dalies formuluotės, kurioje nedaroma jokie skirtumo pagal tai, ar Sąjungos kompetencija yra išimtinė, ar pasidalijamoji, matyti, kad Sąjungai suteikta tokia kompetencija keturiais atvejais. Situacija, kai susitarimo sudarymas gali paveikti bendras taisykles arba pakeisti jų apimtį – situacija, kai Sąjungos kompetencija yra išimtinė pagal SESV 3 straipsnio 2 dalį, tėra tik vienas iš šių atvejų. Be to, palyginus atitinkamas SESV 216 straipsnio 1 dalies ir 3 straipsnio 2 dalies formuluotes matyti, kad atvejai, kai, remiantis pirmąja iš šių nuostatų, Sąjunga turi išorės kompetenciją, neapsiriboja antrojoje iš šių nuostatų numatytomis įvairiomis situacijomis, kai Sąjunga turi išimtinę išorės kompetenciją.

(žr. 45–47, 49–51 punktus)

3. Į Tarptautinio vežimo geležinkeliais tarpvyriausybines organizacijos Peržiūros komiteto 25-osios sesijos darbotvarkę įrašyti punktai, susiję su 1980 m. gegužės 9 d. Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties pakeitimo pasiūlymais, dėl kurių Taryba nustatė pozicijas, kurių turi būti laikomasi Sąjungos vardu, priklauso Sąjungos išorės kompetencijai. Taigi Taryba nepažeidė suteikimo principo, įtvirtinto ESS 5 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje.

Iš tiesų nagrinėjami pakeitimai susiję su private sutarčių, susijusių su tarptautiniu vežimu geležinkeliais, teise – sritimi, kuri priklauso Sąjungos politikai, t. y. bendrajai transporto politikai, reglamentuojamai SESV trečiosios dalies „Sąjungos politikos sritys ir vidaus veiksmai“ VI antraštinėje dalyje „Transportas“, taigi turi būti laikoma, kad ta sritis atitinka vieną iš SESV tikslų. Kadangi Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties nuostatomis ir priedais, su kuriais susiję šie pakeitimai, siekiama tarptautiniu lygiu nustatyti suderintas taisykles, įskaitant dėl tarptautinio vežimo, vykdomo iš valstybės narės teritorijos ar į ją arba per vienos ar kelių valstybių narių teritoriją, dėl kelionės dalių, esančių už Sąjungos teritorijos ribų, ir iš principo dėl tos kelionės dalių, esančių Sąjungos teritorijoje, turi būti laikoma, jog tuo, kad Sąjunga priima poziciją dėl minėtų pakeitimų, prisidedama prie bendrosios transporto politikos tikslų įgyvendinant kompetenciją, kuri Sąjungai suteikta pagal SESV 91 straipsnio 1 dalį ir kuri taip pat apima išorės aspektą. Todėl šis pozicijos priėmimas yra būtinas norint Sąjungos politikos sričių ribose pasiekti vieną iš Sutartyse nurodytų tikslų, kaip tai suprantama pagal SESV 216 straipsnio 1 dalį.

Be to, negalima pagrįstai teigti, jog kadangi transporto sritis pagal SESV 4 straipsnio 2 dalies g punktą priklauso Sąjungos ir jos valstybių narių pasidalijamajai kompetencijai, Sąjunga negali imtis veiksmų išorės lygiu, prieš tai srityse, kuriose buvo priimta tarptautinių įsipareigojimų, nesiėmusi veiksmų vidaus lygiu, kai priėmė bendras taisykles. Iš tiesų Sąjungos išorės kompetencijos buvimas jokiu atveju nepriklauso nuo to, ar Sąjunga prieš tai įgyvendino savo vidaus teisėkūros kompetenciją atitinkamoje

srityje. Taigi SESV 2 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje, susijusiame su pasidalijamąja kompetencija, išorės kompetencijos, kuria ji dalijasi su valstybėmis narėmis, buvimas nesiejamas su nuostatos, kurioje Sąjungai būtų aiškiai suteikta tokia išorės kompetencija, buvimu Sutartyse.

(žr. 56, 60, 62, 66, 67, 72 punktus)

4. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 80–84 punktus)

5. Nors SESV 216 straipsnio 1 dalyje, be abejo, išvardyti įvairūs atvejai, kuriais Sąjunga yra įgaliota sudaryti tarptautinį susitarimą, šioje straipsnio dalyje, skirtingai nuo SESV 352 straipsnio, šiuo tikslu nėra nustatyta jokio formos ar procedūrinio reikalavimo. Todėl akto forma ir procedūra, kurios turi būti laikomasi, turi būti nustatyti remiantis kitomis Sutarčių nuostatomis.

(žr. 89 punktą)